

mere for en Tønde Kartofler i April Maaned end i Oktober Maaned er ikke fristende for Landmændene, der har hele Risikoen for Frost, Forraadnelse og Svind i Vægt, der jo altid er ganske betydelig. Tager man Hensyn til det store Tab, Byerne led i Fjor paa Opbevaring af Kartoflerne, tror jeg, at baade de og Samfundet i det hele vilde staa sig godt ved at faa en Ordning, hvorefter Landmændene kom til at overtage den betydelige Risiko, der er forbundet med at opbevare Kartoflerne til Foraaret, imod at de fik en noget større Risikopræmie. Thi det er givet, at raadner Kartoflerne for dem, er det hele tabt. Usikkerheden med Hensyn til, paa hvilket Tidspunkt Kartoflerne skal afleveres, vil virke noget hemmende paa Tegningen, men det kunde maaske afbødes noget derved, at der gaves de kommunale Nævn Ret til at skønne over, hvilke Landmænd der havde de bedste Betingelser for at kunne opbevare Kartoflerne. Men for at det ikke skal opfattes som en Straf for dem, der kommer til at opbevare Kartoflerne til Foraaret, burde man vistnok give en større Risikopræmie til dem, som først kan komme til at levere i April Maaned. Naar Foraarsvarmen kommer, gaar det lettest galt, saa er Faren for Forraadnelse størst.

I øvrigt kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme. Dog vil jeg henstille, at det undergives en kortere Udvalgsbehandling, for at man i Udvalget kan faa nogle Oplysninger af Ministeren om visse Enkeltheder.

Inden jeg slutter, vil jeg tillade mig at benytte Lejligheden til at rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han agter at bruge den Bemyndigelse, han har efter Kornlovens § 3, 4de Stykke, til at lade Jordbrugere faa godtgjort 1 Td. Korn af det dem paaligede Kvantum for hver 4 Tdr. Kartofler, de leverer.

Jacob Christensen: Det ærede Medlem, der nu talte som Ordfører for Venstre (Pinstrup), mindede om, at han under Forhandlingerne om Kornloven havde udtalt, at § 11 i denne Lov, der angaar Spørgsmaalet om Kartoffeldyrkning og Kartoffellevering, var den eneste Paragraf i Loven, som var efter hans Hoved. Det maa da synes jeg, være med noget blandede Følelser, at det ærede Medlem ser, at det foreløbig er denne Paragraf, som har svigtet, ikke har svaret til Forventningerne. Det Resultat, som er tilvejebragt

paa Grundlag af Lovens Bestemmelser om Tegning af Kartofler, er nemlig langtfra tilfredsstillende, og dette viser, at den Vej, som det ærede Medlem ogsaa i Dag gjorde sig til Talsmand for, nemlig Frivillighedens, ikke er farbar, naar man skal have Sikkerhed for, at det fornødne Kvantum kommer frem til Befolkningens Behov, hvad enten det nu som i dette Tilfælde drejer sig om Kartofler eller om andre vigtige Næringsmidler. At man maa ind paa andre Veje, hvis man skal skaffe sig denne Sikkerhed, er i hvert Fald den Lære, som jeg har draget af de Erfaringer, man har gjort med Hensyn til Kornlovens Bestemmelser vedrørende Kartoflerne, skønt jeg under Behandlingen af Loven anbefalede deres Vedtagelse, fordi jeg troede, at de særdeles favorable Vilkaar, som blev budt Kartoffeldyrkerne, skulde bevirke, at de frivillig opfyldte det Krav, der fra Samfundets Side maatte stilles til dem med Hensyn til at tilvejebringe det fornødne Kvantum. Paa dette Punkt har jeg lidt en Skuffelse, som i hvert Fald har bibragt mig den Opfattelse, at man for Fremtiden for Kartoffernes Vedkommende maa gaa den samme Vej, som man er gaaet for Kornets: man maa sikre sig et bestemt Antal Tønder gennem Paaligning.

Med det foreliggende Lovforslag gaar man ganske bort fra Grundlaget for den oprindelige Bestemmelse, nemlig at den Overpris af 5 Kr., som Staten skulde tilskyde ud over de 7 Kr., skulde betragtes som en Præmiering, som en Hjælp til de mindre Landbrugere under de strenge Tider, vi er inde i, og som ikke mindst rammer dem. Under Behandlingen af Kornlovsforslaget gik man bort fra Bestemmelsen om, at denne Præmiering kun skulde ydes, hvor det drejede sig om Ejendomme, hvis Jordværdi var ansat til 20 000 Kr., saaledes som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) allerede har omtalt. Det foreliggende Lovforslags Vedtagelse vil i høj Grad betyde en Præmiering til de større Landbrugere, idet denne Overbetaling af 5 Kr. kan gives helt op til Leverancer paa 300 Tdr. Kartofler, det bliver altsaa en Præmie paa 1 500 Kr. til de større Landbrugere, og det er jeg ikke særlig tilfreds med. Jeg var tilfreds med, at de mindre Landbrugere fik denne Opmuntring, men jeg finder ikke, at der er nogen Rimelighed i, at de store Landbrugere i det her foreslaaede Omfang skal have denne høje Pris for Kartoflerne. Det er derfor ikke med synderlig Glæde, jeg er med til at stemme for dette Lovforslag,